

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____, № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги ТОВ _____ від 18.06.2025

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____
_____ на рішення _____ митниці
про відмову у видачі сертифіката з перевезення товару EUR.1
_____ та повідомляє про таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені в Митному кодексі України (далі – Кодекс), Положенні про Державну митну службу України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України

від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та інших нормативно-правових актах.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

З 01 січня 2025 року набрала чинності оновлена Регіональна конвенція про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження, ратифікована Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX «Про ратифікацію Рішення № 1/2023 Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження» (далі – Конвенція).

Статтею 2 Доповнення I «Визначення поняття «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» до Конвенції встановлено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

(а) товари цілком отримані в Договірній Стороні, відповідно до Статті 3;

(б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до Статті 4.

Наказом Міністерства фінансів України від 02.03.2021 № 139 «Про затвердження Порядку заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 або EUR-MED» (далі – Порядок) визначено процедуру заповнення та видачі митницею (електронного) сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1 відповідно до положень Конвенції, а також міжнародних угод про вільну торгівлю, укладених у встановленому законодавством порядку, якими передбачено процедуру заповнення та видачі митницею сертифіката з перевезення (походження) товару EUR.1.

Сертифікат з перевезення (походження) товару EUR.1 (далі – сертифікат EUR.1) – оригінал паперового документа, що підтверджує статус преференційного походження товару(ів), форму та бланк якого наведено у додатках до Конвенції та Угод.

Розділом III Порядку затверджено вимогу, відповідно до якої для отримання сертифіката EUR.1 експортер має подати структурному підрозділу митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката, такі документи:

письмову або електронну заяву, що містить декларацію від експортера (далі – заява), за формою, визначеною Конвенцією та Угодами;

електронну копію сертифіката EUR.1 у разі заповнення його машинописом та (за наявності) заповнений відповідно до вимог Конвенції або Угод бланк сертифіката EUR.1;

оригінал сертифіката EUR.1, не прийнятого з технічних причин митними органами країни імпорту, у разі видачі митницею після експорту (реекспорту) на його заміну сертифіката EUR.1 відповідно до розділу IV цього Порядку;

декларацію постачальника (виробника) товарів, що мають преференційний статус походження (додаток 1), та/або декларацію постачальника (виробника) товарів, що не мають преференційного статусу походження (додаток 2), та/або довгострокову декларацію постачальника (виробника) товарів, що мають преференційний статус походження (додаток 3), та/або довгострокову декларацію постачальника (виробника) товарів, що не мають преференційного статусу походження (додаток 4) (далі - декларація), що підтверджують преференційне походження товарів з України відповідно до правил визначення преференційного походження, встановлених Конвенцією та Угодами, та/або їх електронні (скановані) копії.

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката EUR.1 на товари приймається у найкоротший строк, але не більше восьми робочих годин після реєстрації письмової заяви у підрозділі митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката EUR.1. У разі подання письмової заяви експортером, яким при попередніх поставках заявлялись для отримання сертифіката EUR.1 недостовірні документи (відомості) про преференційне походження товару з України, та/або експортером, який не є виробником товару, на який законодавством встановлено митно-тарифні заходи регулювання зовнішньоекономічної діяльності або кількісні обмеження (квоти), або інші заходи економічного або торговельного характеру, рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката EUR.1 приймається у найкоротший строк, але не більше десяти робочих днів після реєстрації письмової заяви у підрозділі митниці, на який покладено функції з видачі сертифіката EUR.1.

Експортер, який не є виробником товару, має право протягом трьох робочих днів після реєстрації письмової заяви про видачу сертифіката EUR.1 у підрозділі митниці подати додаткові документи (відомості) виробника товару, що підтверджують преференційне походження товару(ів) з України, на підставі яких складено декларацію(ї).

Відповідно до статті 20 Доповнення I до Конвенції експортер, який подає заяву про видачу сертифіката EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій

видається сертифікат EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та інших умов цієї Конвенції.

Митні органи, які видають сертифікати EUR.1, повинні вжити всіх необхідних заходів для перевірки статусу походження товарів та виконання інших умов цієї Конвенції. Для цих цілей вони можуть вимагати надання будь-яких доказів і здійснювати будь – яку перевірку рахунків експортера, а також здійснювати будь – який інший контроль, який вони вважають доцільним (пункт 5 статті 20 Доповнення I).

За результатом розгляду [REDACTED] митницею заяви експортера ТОВ [REDACTED] на видачу сертифіката з перевезення EUR.1 на товар «брухт та відходи чорних металів з вуглецевих (нелегованих) сталей», код товару згідно УКТ ЗЕД 7204 49 90 00 у кількості 485 000 кг, оформлений за МД типу ЕК 10 РР [REDACTED] для експорту до Греції (отримувач – компанія [REDACTED] (Греція), встановлено такі недотримання вимог Конвенції та Порядку.

У деклараціях експортера, яка міститься на зворотній заяві зазначено:

«До товару застосовується критерій цілком вироблених в Україні згідно пункту 1(b) статті 4 Доповнення I Конвенції про пав-євро-середземноморські преференційні правила походження».

У декларації експортера, яка міститься на звороті заяви для видачі сертифікату EUR.1, наведено посилання на статтю Доповнення I до Конвенції, які не відповідають вимогам, при яких товар «металобрухт» набуває преференційного походження, що є порушенням виконання вимог пункту три Розділу IX Порядку, статей 3 та 20 Доповнення I до Конвенції.

У графі 31 митної декларації типу ЕК 10 РР № [REDACTED] «Брухт та відходи чорних металів з вуглецевих (нелегованих) сталей. Сталеві листові, смугові і сортові відходи, промисловий лом, демонтовані сталеві частини вузлів і агрегатів машин і механізмів, нерозділені металоконструкції, лом і відходи метизного виробництва, частини нерозібраних агрегатів, обрізки труб. ДСТУ 4121-2022.»

Таким чином відповідно до статті 3 Доповнення I Конвенції товар «металобрухт» вважається повністю отриманим в Україні за таких умов (пункти «j» та «k»):

вироби, що були у вжитку, зібрані та придатні виключно для відновлення сировинних матеріалів;

відходи та брухт, отримані в результаті виробничих операцій, здійснених на території країни.

Недотримано вимоги пункту 5 розділу IX Порядку щодо зазначення у повторній заяві реквізитів рішення про відмову у видачі сертифіката EUR.1.

В актах про джерело походження металів чорних (вторинних), власником/постачальником якого є ТОВ [REDACTED], та які долучені до ТТН від ТОВ [REDACTED] до ТОВ [REDACTED] не заповнено графу «Де, коли і у якої особи утворилися метали чорні (вторинні)».

До ТТН від [REDACTED], за якою товар постачався від ТОВ [REDACTED] до ТОВ [REDACTED] надано акт приймання металів чорних (вторинних) від ТОВ [REDACTED] одержувачу [REDACTED] (засвідчений печатками ТОВ [REDACTED] та ТОВ [REDACTED] акт про джерело походження амортизаційного брухту, власником/постачальником якого є ТОВ [REDACTED] посвідчення про вибухобезпечність. При цьому у наданих документах відсутня інформація щодо відносин між ТОВ [REDACTED] АТ [REDACTED], ТОВ [REDACTED] та ТОВ [REDACTED]

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 265 Митного кодексу України, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу ТОВ [REDACTED] на рішення [REDACTED] митниці про відмову у видачі сертифіката з перевезення товару EUR.1 № [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]